Lietas arhīva Nr. CA-0489-17/10
ECLI:LV:KUAT:2017:1219.C31347516.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2017.gada 19.decembrī

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā tiesnešu sastāvā: Z.Zaiceva, L.Vēbere, J.Mauliņa, izskatīja rakstveida procesā apelācijas kārtībā civillietu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" maza apmēra prasībā pret /persona D/ par parāda piedziņu, sakarā ar /persona D/ apelācijas sūdzību par Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 5.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 13.decembrī SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret /persona D/, lūdzot piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai parādu par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksu un saņemtajiem pakalpojumiem par laiku no 2011.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 1.decembrim 1940,29 EUR, nokavējuma procentus par laika periodu no 2015.gada 5.decembra līdz 2016.gada 1.decembrim 537,98 EUR, atzīt prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6% gadā, piedzīt visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/. Atbildētājam ir reģistrētas īpašuma tiesības uz dzīvokli Nr./dzīvokļa numurs/, /adrese/. 2009.gada 28.decembrī prasītāja ar atbildētāju noslēdza dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu. Atbildētājam ir izveidojies parāds par prasītājas sniegtajiem pakalpojumiem.

Prasība pamatota uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju 50.panta septīto daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmo un trešo daļu, Civillikuma 1587., 1756.pantu, Ministru kabineta noteikumiem Nr.1014 Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu", Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Ar Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 5.septembra spriedumu prasība apmierināta.

No atbildētāja par labu prasītājai piedzīts dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksas un maksas par pakalpojumiem parāds par laiku no 2011.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 1.decembrim 1940,29 EUR, līgumiskie nokavējuma procenti par laika periodu no 2015.gada 5.decembra līdz 2016.gada 1.decembrim 537,98 EUR un tiesas izdevumi 338,57 EUR. Noteiktas prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus no pamatparāda summas.

Tiesa novērtējusi, ka 2009.gada 28.decembra dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums, 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgums un tā Pielikums Nr.1 un 2016.gada 8.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgums un tā Pielikums apliecina, ka prasītāja, kā Rīgas pašvaldības SIA "Zemgale" tiesību un saistību pārņēmēja, apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/. Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījums /nodalījuma numurs/, apliecina, ka atbildētājs ir dzīvokļa īpašuma Nr. /dzīvokļa numurs/, /adrese/, īpašnieks.

Tiesa atsaukusies uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu, norādot uz prasītājas minēto, ka dzīvojamās mājas /adrese/, īpašnieki nav pārņēmuši pārvaldīšanas tiesības, kā arī nav pilnvarojuši citu personu pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju.

Attiecībā uz atbildētāja pienākumu norēķināties ar prasītāju, tiesa ņēmusi vērā Dzīvokļa īpašuma likuma 13., 10.pantu un atzinusi, ka atbildētājam, kā dzīvokļa īpašniekam, ir jāveic Dzīvokļa īpašuma likumā noteiktie pienākumi un jānorēķinās par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Tiesa secinājusi, ka no piedzenamās summas aprēķina redzams, ka atsevišķos mēnešos atbildētājs nav apmaksājis rēķinus par pakalpojumiem, kā arī, ka atbildētājs veicis maksājumus, kuri daļēji ieskaitīti parāda par pakalpojumiem dzēšanai, bet daļā kavējuma procentu dzēšanai.

Tiesa norādījusi, ka piekrīt atbildētāja iebildumiem, ka atbilstoši Civillikuma 1843.pantam, maksājumi vispirms ieskaitāmi vēl nenomaksātos procentos un tikai pēc tam kapitāla dzēšanai. Taču secinājusi, ka gadījumā, ja no atbildētāja veiktajām iemaksām vispirms pilnībā tiktu dzēsti aprēķinātie kavējuma procenti, atlikušais pamatparāds, no kura atkal tiktu rēķināti kavējuma procenti, būtu lielāks, nekā gadījumā, kad daļēji ir dzēsts arī pamatparāds. Tiesa norādījusi, ka līdz ar to lielāki būtu aprēķinātie kavējuma procenti. Tādējādi no atbildētāja prasītā summa ir mazāka, nekā būtu gadījumā, ja no atbildētāja veiktajām iemaksām vispirms pilnībā tiktu dzēsts kavējumu procentu parāds.

Vērtējot atbildētāja iebildumus attiecībā uz parāda aprēķinā norādītajām summām, tiesa ņēmusi vērā, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Tiesa norādījusi, ka atbildētājs nav apstrīdējis faktu, ka saņēmis prasītājas norādītos pakalpojumus, kā arī nav iesniedzis pierādījumus, ka aprēķinā norādītās summas neatbilst rēķinos par saņemtajiem pakalpojumiem norādītajām summām. Savukārt, attiecībā uz atbildētāja iebildumiem par summu nesakritību, tiesa norādījusi, ka aprēķinā (lietas 35. un 36. lapa) redzams, ka pirmajā aprēķinā pēdējā ailē norādīts parāds, kas sastāv no pamatparāda un kavējuma naudas, bet otrajā aprēķinā pēdējā ailē parāds norādīts, neiekļaujot tajā kavējuma naudu.

Savukārt, saskaņā ar Civillikuma 1651., 1753., 1756. pantu un ņemot vērā Līguma 3.6. punktā paredzēto, tiesa atzinusi, ka pamatoti prasītāja aprēķinājusi kavējuma procentus.

Apelācijas sūdzību par šo spriedumu iesniedzis atbildētājs, lūdzot atcelt Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 5.septembra spriedumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka taisot spriedumu tiesa ir pārkāpusi procesuālās tiesību normas, kā arī nepareizi novērtējusi pierādījumus.

Apelācijas sūdzībā atbildētājs norāda, ka paskaidrojumos tiesai bija norādījis, ka kavējis atsevišķu maksājumu veikšanu, kas izriet no 2009.gada 28.decembrī starp prasītāju un atbildētāju noslēgtā līguma, taču tāpat bija norādījis, ka 2014.gada oktobra maksājumus nav kavējis, turklāt sedzis arī iekavētos maksājumus par iepriekšējiem periodiem. Tāpat norādījis, ka nepiekrīt prasītāja sastādītajiem parāda aprēķiniem, jo no tiem ir redzams, ka par vienādiem laika periodiem, aprēķinātas dažādas parāda summas. Par parāda aprēķina nepamatotību liecina fakts, ka brīdinājumos kurus prasītāja sūtīja atbildētājam, parāda summas atšķiras no tām, kas norādītas parāda aprēķinos, ko iesniedzis prasītājs.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 97.pantu un spriedumā ir atsaukusies uz atbildētāja paskaidrojumiem par parāda summu nesakritību, taču pie pierādījumu novērtēšanas šos atbildētāja norādītos faktus, kā arī iesniegtos pierādījumus nav ņēmusi vērā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa nav ņēmusi vērā atbildētāja iesniegtos pierādījumus: - prasītāja 2015.gada 28.maija vēstuli Nr.16-1a/21111, atbildētājam, - prasītāja 2015.gada 27.augusta vēstuli Nr.16-1A/32987 atbildētājam, - 2015.gada 6.novembra vēstuli Nr.16-1a/44596 atbildētājam, no kurām redzams, ka parāda summas ir atšķirīgas ar tām, kas norādītas lietai pievienotajos parāda aprēķinos.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums, faktiski nav motivēts, jo motīvu daļā tiesa vien norādījusi četrus teikumus, uz kā pamata apmierinājusi prasību. Tiesa nav motivējusi, kāpēc atbildētāja iesniegtie pierādījumi nav atzīstami par pamatotiem, tāpat tiesa nav motivējusi, kāpēc prasība apmierināta tieši tādā daļā kā norādīts prasības pieteikumā, ja no lietas materiāliem secināms, ka lietā ir vairāki pierādījumi, kas liecina, ka prasītājs nav veicis korektu parāda aprēķinu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 193.panta piekto daļu un Civilprocesa likuma 97.panta trešo daļu.

Motīvu daļa

Pamatojoties uz CPL 440.[8] panta ceturto daļu, ir tikusi ierosināta apelācijas tiesvedība un atbilstoši CPL 440.[11] panta pirmajai daļai apelācijas sūdzība tiek izskatīta rakstveida procesā.

Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējusi apelācijas sūdzību un lietā iesniegtos pierādījumus, atzīst, ka prasība apmierināma.

Tiesas kolēģija ņem vērā, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 430.panta trešajai daļai, lietā strīds nepastāv par tādiem faktiem, ka prasītāja saskaņā ar 2011.gada 5.jūlija un 2016.gada 8.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu apsaimnieko daudzdzīvokļu dzīvojamo māju /adrese/, kā arī ir Rīgas pašvaldības SIA "Zemgale" saistību un tiesību pārņēmēja.

Tāpat, pušu starpā nepastāv strīds par tādiem apstākļiem lietā, ka atbildētājs ir strīdus nekustamā dzīvokļa īpašuma īpašnieks, kuram atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma (un likuma "Par dzīvokļa īpašumu" laikā līdz 2011.gada 31.decembrim) ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, kā arī norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu, un ka minētās daudzdzīvokļu mājas pārvaldīšanu tās dzīvokļu īpašnieki nav pārņēmuši, kā arī nav pilnvarojuši citu personu pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju.

Tāpat strīds nav arī par to, ka 2009.gada 28.decembrī atbildētāju un Rīgas pašvaldības SIA "Zemgale" noslēgts Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums (turpmāk tekstā – Apsaimniekošanas līgums).

Bez tam atbildētājs nav apstrīdējis faktu, ka ir saņēmis attiecīgos pakalpojumus, kā arī prasītājas sniegto pakalpojumu kvalitāti un atbilstību normatīvo aktu prasībām, proti, lietā strīds nepastāv par rēķinu pamatsummas aprēķiniem, bet pušu starpā pastāv strīds par nokavējuma naudas aprēķina atbilstību Apsaimniekošanas līguma 3.7.punktam.

CPL 426.panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Atbildētājs apelācijas sūdzībā norādījis, ka pirmās instances tiesa nav motivējusi, kādēļ tā atzinusi par pareizu prasītājas veikto prasības summas

aprēķinu, jo tas neatbilst pušu starpā noslēgtā Apsaimniekošanas līguma 3.7.punktam, norāda, ka spriedums nesatur argumentāciju tiesas secinājumam par prasības pamatotību.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums prasības apmierināšanai ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai, Kurzemes apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai.

Šajā spriedumā papildus pirmās instances tiesas spriedumam norādīto apsvērumu dēļ, tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nedod pamatu taisīt pretēju spriedumu lietā turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Civillikuma 1651.pants noteic, ka nokavējums ir saistības izpildīšanas prettiesīgs novilcinājums.

Tiesas kolēģija ņem vērā, ka no lietā esošās sarakstes pušu starpā, kā arī atbildētāja rakstveida paskaidrojumiem tiesai, izriet, ka prasībā norādītajā strīdus laika posmā, t.i., laikā no 2011.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 1.decembrim atbildētājs maksājumus par saņemtajiem pakalpojumiem un apsaimniekošanu ir veicis neregulāri, pat ar vairāku mēnešu kavējumu. Minēto faktu atbildētājs neapstrīd, taču, atbildētāja ieskatā, prasītāja kavētos un daļēji veiktos maksājumus nav ieskaitījusi parāda un nokavējuma maksas maksājumu dzēšanai atbilstoši Apsaimniekošanas līgumam, kā rezultātā atbildētājaprāt, prasībā norādītais parāds ir nepamatots.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Tiesas kolēģija ņem vērā, ka pušu starpā nav strīds par to, ka Apsaimniekošanas līguma 3.6.punktā ir paredzēts, ka samaksas kavējumu gadījumos par katru nokavēto dienu maksājami nokavējuma procenti 0,15% no kopējās parāda summas.

Savukārt Apsaimniekošanas līguma 3.7.punktā ir noteikts, ka daļējas samaksas gadījumos, maksājums vispirms ieskaitāms vēl nenomaksātos procentos, bet palikušais atlikums izlietojams pamatparāda dzēšanai.

Tiesas kolēģija atbildētāja argumentu, ka, tā kā prasītāja kavētos maksājumus vispirms nav ieskaitījusi vēl nenomaksātos procentos un palikušo atlikumu izlietojusi pamatparāda dzēšanai, tas ir radījis nepamatotu viņa tiesību aizskārumu, atzīst par nepamatotu turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Tiesas kolēģija, vadoties no Civilprocesa likuma 8.,10. un 93.pantam, abām strīda pusēm 2017.gada 3.novembrī izskaidroja pienākumu pierādīt faktus, uz kuriem puses pamato savus prasījumus un iebildumus, norādījusi uz pierādījumu trūkumu attiecīgiem apgalvojumiem (lietas 101. un 102.lapa), taču, kā redzams no iesniegtajiem dokumentiem (lietas 170.-196.lapa), tad atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai, atbildētājs iesniedzis rēķinus un maksājumus par periodu, kas neattiecas uz prasību, kā arī no atbildētāja iesniegtā aprēķina, kurš tāpat, neatbilst prasībā norādītajam strīdus laika periodam, nav iespējams konstatēt, ka prasītājas veiktais aprēķins, pretēji pirmās instances tiesas secinājumam, pasliktina atbildētāja stāvokli.

Tā, tiesas kolēģija ņem vērā, ka no prasītājas iesniegtajiem rēķiniem (lietas 107.-169.lapa), kā arī no parāda aprēķina, kas pievienots prasības pieteikumam, konstatējams, ka prasītāja atbildētāja maksājumus, kas veikti neregulāri, pat ar vairāku mēnešu kavējumu, tik tiešām nav vispirms ieskaitījusi vēl nenomaksātos procentos, bet palikušo atlikumu izlietojusi pamatparāda dzēšanai. Taču tiesas kolēģija vērš atbildētāja uzmanību uz pirmās instances tiesas secināto, ka, ja daļēji un ar kavējumu veiktā rēķina samaksa tiktu dzēsta atbilstoši Apsaimniekošanas līguma 3.7.punktam un Civillikuma 1843.pantam, kas paredz, ja kāds samaksā tikai daļu no sava parāda, tad viņa maksājumu vispirms ieskaita vēl nenomaksātos procentos, pēc tam kapitāla dzēšanai […], ja vien kreditors nav bijis ar mieru pieņemt maksājumu tieši tikai uz kapitāla rēķinu un par to kvitējis. [..]. (redakcijā gan pirms, gan pēc 01.01.2014.), atbildētāja saistību apmērs uz prasības celšanas brīdi būtu lielāks, jo Apsaimniekošanas līguma 3.6. punktā nepārprotami puses vienojušās, ka samaksas kavējumu gadījumos par katru nokavēto dienu maksājami nokavējuma procenti 0,15% no kopējās parāda summas. Līdz ar to pareizi pirmās instances tiesa norādījusi, ka dzēšot vispirms nokavējuma procentu maksājumu, kopējais pamatparāds, no kura tiktu aprēķināti nokavējuma procenti būtu lielāks.

Pie šādiem apstākļiem, tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājas veiktais aprēķins, daļēji dzēšot arī pamatparāda summu, ir atbilstošs Civillikuma 1.pantam, proti, prasītāja, kaut arī rīkojusies pretēji pušu starpā noslēgtā Apsaimniekošanas līguma noteikumiem, ir rīkojusies labā ticībā, samazinot no atbildētāja piedzenamo summu nekā tā būtu līguma noteikumu ievērošanas gadījumā.

Savukārt attiecībā uz apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem, ka prasītājas sūtītajās vēstulēs un brīdinājumos ir norādītas atšķirīgas parāda summas par vienu un to pašu laika posmu, tiesas kolēģija vērš atbildētāja uzmanību uz faktu, ko pats atbildētājs neapstrīd, ka maksājumi veikti daļēji un ar kavējumiem, līdz ar to pastāv iespēja, ka konkrētās vēstules sastādīšanas brīdī vēl nav saņemts attiecīgais maksājums, savukārt nākamās vēstules sastādīšanas brīdī par to pašu periodu ir ienācis maksājums, kurš ņemts vērā. Turklāt, apelācijas instances tiesas rīcībā nodoti rēķini par visu prasības laika posmu, līdz ar to tiesa vadās pēc pirmdokumentiem, par kuriem iebildumi no atbildētāja nav saņemti.

Pie šādiem apstākļiem pamatota ir prasība gan par parādu par laika periodu no 2011.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 1.decembrim 1940,29 EUR apmērā, gan par nokavējuma procentu piedziņu par laiku no 2015.gada 5.decembra līdz 2016.gada 1.decembrim 537,98 EUR apmērā, kad atbildētājs vairs nav kavējis tekošos maksājumus, jo lietā ir nodibināts, ka iepriekš maksājumi par saņemtajiem pakalpojumiem veikti ar nokavējumu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota, bet prasība apmierināma pilnā apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka tiesai pienākumu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, sprieduma rezolutīvajā daļā norādīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot to apmēru.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Ņemot vērā minēto, no atbildētāja prasītājas labā piedzenama samaksātā valsts nodeva 333,87 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, savukārt valsts labā piedzenami iepriekš nesegtie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 0,92 EUR (pirmās instances tiesā) un 1,22 EUR apelācijas instances tiesā, kopā 2,14 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta otro daļu atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš 10 dienas laikā no sprieduma stāšanās spēkā.

Pirmās instances tiesa lietu pēc būtības izspriedusi pareizi, tas apstāklis, ka atbildētājs nepiekrīt tiesas secinājumiem, kā arī, ka atbildētāja ieskatā tiesas argumentācija nav pietiekami plaša, nav pamats atzinumam, ka tiesas sprieduma motivācija ir nepareiza.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augšminēto un Civilprocesa likuma 1., 8., 97., 193., 430., 432., 204.[1], 440.[12] pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /persona D/, personas kods /personas kods/, sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, labā dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksas un maksas par pakalpojumiem parādu par laika periodu no 2011.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 1.decembrim 1940,29 EUR (viens tūkstotis deviņi simti četrdesmit *euro* un 29 centi), līgumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2015.gada 5.decembra līdz 2016.gada 1.decembrim 537,98 EUR (pieci simti trīsdesmit septiņi *euro* un 98 centi) un tiesas izdevumus - valsts nodevu 333,87 EUR (trīs simti trīsdesmit trīs *euro* un 87 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (četri *euro* un 70 centi).

Prasītājas labā piedzītās summas samaksa veicama vienā no šādiem norēķinu kontiem: LV98 HABA 0551 0307 3483 7 AS „Swedbank",

LV83 PARX 0013 0443 8001 9 AS „Citadele banka",

LV65 UNLA 0050 0171 8682 0 AS „SEB banka",

LV63 RIKO 0002 0131 9759 6 AS „DNB banka",

LV57 NDEA 0000 0830 6955 0 Nordea Bank Finland Plc Latvijas fil. AS.

Noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei vai līdz dienai, kad atbildētājas mantu pārdod izsolē, vai līdz brīdim, kad iestājas Civillikuma 1763.pantā norādītie apstākļi, saņemt likumiskos 6 % gadā no piespriestās pamatparāda summas -1940,29 EUR.

Piedzīt no /persona D/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas

izskatīšanu saistītos izdevumus 2,14 (divi *euro* un 14 centi).

Noteikt /persona D/termiņu desmit dienas sprieduma labprātīgai izpildei, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedums kasācijas instancē nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā 2017.gada 22.decembrī.

Tiesnese Z.Zaiceva

Tiesnese L.Vēbere

Tiesnese J.Mauliņa